Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ioan Iacob de la Neamţ
(5 august)

Materiale despre Sfântul cuvios Ioan Iacob de la Neamţ (Hozevitul):

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Ioan-Iacob-Hozevitul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+Iacob+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+Iacob+

****

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

După obişnuitul început se zic:

Doamne miluieşte (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Canonul Sfântului cuvios Ioan Iacob de la Neamţ

Cântarea 1

Cum vom putea lăuda după cuviinţă nevoinţa ta. Sfinte prea cuvioase părinte Ioane, purtătorule de Dumnezeu, că ai răsărit cu tulpina din pământ românesc şi ai adus roade cereşti în Ţara sfântă unde S-a născut şi a înviat Hristos. Roagă-te, fericite, pentru noi toţi lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiu de părinţi săraci şi iubitor de Hristos, ai rămas din pruncie fără mamă şi fără tată. Dar te-a chemat la Sine Tatăl nostru Dumnezeu, căruia I-ai slujit cu credinţă ca un fiu ascultător. Roagă-te, sfinte, şi pentru sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind orfan şi străin pe lume, ţi-ai ales mamă, Biserica lui Hristos cea cu mulţi fii şi tată pe Bunul Dumnezeu; părinţi duhovniceşti ţi-ai luat pe sfinţi, protectori pe îngeri şi fraţi iubiţi pe sihaştrii pustiului, iar loc de nevoinţă, valea Iordanului. Roagă-te, Sfinte Ioane fericite, împreună cu toţi drepţii să ne mântuim şi noi, fiii tăi sufleteşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai aflat odihnă pe pământ, nici în satul tău nici între rude şi copii, ci numai în casa lui Dumnezeu şi în obştea Mănăstirii Neamţ, unde ai fost chemat de Duhul

Sfânt şi ai luat jugul cel bun al călugăriei. Pomeneşte-ne, părinte, şi pe noi fiii tăi, înaintea Tronului slavei dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Blând şi smerit ai fost şi în lume şi în nevoinţă monahală. Că săvârşeai ascultarea cu multă dragoste şi, tăcând, te rugai neîncetat în biserica lui Dumnezeu, făcând inima ta cămară de foc a Preasfântului Duh. Adu-ţi aminte, sfinte, şi de noi toţi înaintea Dreptului Judecător.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sămânţa Duhului Sfânt a căzut în inima ta ca într-un pământ bun şi a adus multă roadă, părinte. Adică rânduială monahicescă şi nevoinţă îngerească, post îndelungat şi neadormite rugăciuni. Nu ne uita, părinte, şi pe noi fiii tăi din patria natală, înaintea Preasfintei Treimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toţi ne hrănim din învăţăturile tale şi ne zidim la suflet de smerenia, rugăciunea şi aspra ta nevoinţă pustnicească. Învaţă-ne şi pe noi cei neputincioşi să urmăm faptelor tale, purtătorule de Dumnezeu, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În cer te laudă îngerii şi pe pământ credincioşii, Preasfântă Maică şi Fecioară. Că cei de sus cu îngereşti cântări te cinstesc, iar noi păcătoşii, prin case şi prin mănăstiri, te mărturisim Născătoare de Dumnezeu şi cerem neîncetat ajutorul tău, Stăpână. Du lacrimile şi rugăciunile noastre înaintea tronului slavei Preasfintei Treimi.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie a despărțit-o pentru Israel, cel ce pedestru a trecut; iar dea curmezişul lovind marea, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruită armă.

Cântarea a 3-a

De oameni ai fugit şi cu sihaştrii şi îngerii pe Dumnezeu împreună L-ai slăvit. Roagă-te, Sfinte Ioane, următorul lui Hristos, pentru întărirea dreptei credinţe în lume şi în patria ta şi cere milă şi iertare nouă fiilor tăi care lăudăm nevoinţa ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai logodit cu Hristos în lavra de la Neamţ şi te-ai unit cu El deplin în Ţara sfântă, nevoindu-te prin peşteri şi locuri pustii departe de lume şi de orice mângâiere pământească. Pentru aceasta şi smeritul tău trup s-a aflat în mormânt nestricat, cu voia lui Dumnezeu, spre bucuria ortodocşilor şi mustrarea celor necredincioşi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta aspră şi pustnicească ne mustră pe noi, părinte, că nu putem urma nevoinţelor tale. Că nici râvnă multă nu avem, nici rugăciune din inimă nu am dobândit, nici de lacrimi şi de bucuria Duhului Sfânt nu ne-am atins. Ajută-ne, Sfinte părinte Ioane, să urmăm şi noi prin pocăinţă lui Hristos.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai mult decât toate ai iubit, fericite, liniştea, maica rugăciunii, tăcerea şi înstrăinarea, care nasc plânsul cel duhovnicesc şi, împreună, rugăciunea şi postul cel desăvârşit, prin care ţi-ai curăţit mintea şi-ai biruit pe diavoli. Învaţă-ne şi pe noi să părăsim multa vorbire şi să ne rugăm din inimă lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru sfintele tale nevoinţe, Biserica lui Hristos te prăznuieşte astăzi, credincioşii te cinstesc cu credinţă, iar călugării îţi aduc smerite cântări de laudă, că ne eşti tuturor părinte sufletesc, model sfetnic şi neadormit rugător către Bunul Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru blândeţea şi smerenia ta ai ajuns să fii numărat în cetele tuturor sfinţilor din cer. Pentru aceea te cinstim ca pe un adevărat prieten iubit al lui Hristos, ne închinăm sfintelor tale moaşte şi sărutăm cu credinţă icoana ta. Mijloceşte şi pentru noi, părinte, la Părintele ceresc să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cum vom putea tăcea când Biserica te laudă, sfinţii te primesc în cetele lor, iar îngerii te ocrotesc, Sfinte prea cuvioase părinte Ioane? Primeşte-ne şi pe noi fiii tăi

duhovniceşti, ca împreună să lăudăm: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nici îngerii, nici oamenii nu pricep taina cea mare a naşterii tale, Preasfântă Fecioară, cum tu ai împrumutat trup pământesc Fiului lui Dumnezeu, Mântuitorul oamenilor. De aceea îţi cântăm: Bucură-te, rugătoare tare pentru toată lumea!

Sedelna Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea, **podobia**: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoştinţă Te lăudăm. Venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

„Soarele slavei s-a arătat…“

Condacul sfântului, glasul al 8-lea: Pe unul Dumnezeu iubind, de cele trecătoare ai fugit şi în pustie locuind, cu liniştea duhului te-ai logodit, Sfinte prea cuvioase părinte Ioane, neîncetat slăvind pe Hristos Mântuitorul lumii. Pentru aceasta, cu evlavie, laudă şi cântare îţi aducem zicând: ***Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte Ioane, astăzi, floare prea aleasă a Bisericii noastre.***

Icosul: Lăsând cu bucurie cele pământeşti, din tinereţe ai primit chipul cel îngeresc în obştea mănăstirii Neamţ, şi închinându-te la Mormântul Domnului, te-ai făcut sihastru iscusit şi gustând din lumina cea mistică a Taborului, te-ai nevoit singur în pustiul Iordanului şi al Hozevei, călăuzit de Duhul Sfânt, prea cuvioase părinte Ioane, podoaba Moldovei şi lauda sihaştrilor, ajută-ne pe toţi fiii tăi să ne închinăm cu dreaptă credinţă lui Dumnezeu celui în Treime prea mărit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 4-a

Ne cucerim, părinte, de râvna ta pentru Hristos, că pe toate lepădând, numai Lui I-ai slujit până în sfârşit. Învaţă-ne şi pe noi să părăsim grijile pământeşti, ca să dobândim pe cele cereşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te lăudăm astăzi, fericite părinte Ioane, căci din pruncie ai primit dar şi înţelepciune duhovnicească, păşind pe calea Raiului şi slăvind neîncetat pe Dumnezeu împreună cu îngerii. Roagă-te, sfinte, în cer pentru noi fiii tăi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fugind de calea cea largă a pierzării, ai păşit de mic pe calea cea îngustă a pocăinţei şi liniştei care duce la Hristos. Şi bine plăcând lui Dumnezeu, numărat ai fost în ceata Sfinţilor părinţi, cu Antonie cel mare, cu Pahomie, cu Onufrie şi Arsenie şi cu ceilalţi toţi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai robit cu nimic de cele pământeşti, nici Martei nu i-ai slujit; ci împreună cu Maria ai stat toată viaţa la picioarele lui Hristos, prin privegheri şi postiri şi neîncetat rugăciuni, hrănindu-te mereu din cele cereşti. Nimic din cele de aici nu ţi-au trebuit, Sfinte părinte Ioane, nici cinste, nici laudă, nici avere, nici prieteni; ci la toate renunţând, partea cea bună a Mariei ţi-ai ales. Te lăudăm astăzi, fericite părinte iubitorule de Hristos, că prin înţelepciunea şi viaţa ta îngerească, ne înveţi şi ne mustri pe noi cei robiţi de grijile acestei lumi, îndemnându-ne să urmăm Domnului pe calea pocăinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericit eşti, părinte, că ai zburat ca un vultur la cele înalte. În locul celor pământeşti de care toţi ne robim, ai ales pe cele cereşti; în locul odihnei, ai ales osteneala; în locul somnului, ai ales priveghierea; în locul hainelor scumpe, te-ai mulţumit cu cele vechi; iar în loc de casă luminoasă şi pat moale ai iubit peştera cea rece şi întunecoasă, ca să poţi a slăvi neîncetat pe Hristos, Mirele sufletului tău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ne închinăm, prea curată Fecioară, icoanei tale şi propovăduim minunea cea necuprinsă a întrupării Cuvântului din neîntinat trupul tău cel fecioresc; credem cu tărie în viaţa de veci şi alergăm sub acoperământul tău. Ajută-ne, Stăpână, împreună cu Sfântul Ioan cel nou de la Neamţ, să ne închinăm cu evlavie Preasfintei Treimi.

Cântarea a 5-a

Trupul ţi l-ai chinuit cu tot felul de lipsuri şi boli, cu foame, cu sete şi cu răceala stâncilor, pentru dragostea lui Hristos, căci ai iubit pe Dumnezeu mai mult decât noi toţi. De aceea trupul tău cel sfinţit a fost prea mărit cu nestricăciunea, şi cu facerea de minuni, spre mângâierea noastră a celor credincioşi, care te rugăm: ajută-ne, sfinte, să ne mântuim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum vom lăuda îndeajuns nevoinţa ta şi a sfinţilor lui Dumnezeu, dacă noi nu iubim în aceeaşi măsură pe Hristos, Mântuitorul lumii? Şi cum vom putea moşteni cele cereşti, dacă noi nu renunţăm din inimă la cele pământeşti. Ci, ajută-ne, Sfinte Ioane, părintele nostru, să scăpăm de robia celor de aici.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sărutăm cu evlavie icoana ta şi cinstitele tale moaşte purtătoare de har dumnezeiesc. Ajută-ne, părinte sfinte, prin rugăciunile tale să urmăm după făgăduinţă, lui Hristos şi sfinţilor Lui.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngenunchem cu credinţă la racla cu moaştele tale cele binecuvântate şi nestricate de păcat şi de vreme şi ne rugăm, fericite părinte Ioane, să ne păzeşti cu rugăciunile tale de robia patimilor, ca să dăm răspuns la înfricoşătoarea Judecată de apoi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ajută-ne, Sfinte Ioane, părintele nostru, să urmăm întru toate nevoinţelor tale, precum tu ai urmat lui Hristos, părăsind tulburarea şi robia celor pământeşti, ca şi noi să fim număraţi în ceata celor mântuiţi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Om al liniştii şi al rugăciunii, cu nimeni nu vorbeai, părinte decât cu Dumnezeu, cu sfinţii şi cu păsările cerului care te cinsteau şi zăboveau cu bucurie în jurul peşterii tale. Căci odihnindu-se Duhul Sfânt în inima ta, nimic nu mai doreai, decât pe Hristos, iubitul tău căruia roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Peştera Sfintei Ana din pustiul Hozeva, ţi-a fost prea cuvioase ultimul tău sălaş pe pământ. Acolo te-ai ascuns de noi, acolo te-ai rugat fierbinte lui Hristos; acolo te-ai nevoit şi ai plâns pentru neamul tău robit de apostaţi şi de păgâni; acolo ai scris frumoase învăţături, duhovniceşti pentru noi, pe care le trimiteai fraţilor tăi ca o rază de lumină şi călăuză dătătoare de speranţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Să lăudăm pe Fecioara cea fără de prihană, să prea mărim pe Maica Domnului cea cu totul neîntinată şi să cinstim pe cea mai cinstită decât heruvimii şi serafimii, cerându-i ca împreună cu toţi sfinţii să mijlocească înaintea scaunului celui de foc al dreptului Judecător.

Cântarea a 6-a

Fiind înţelepţit de Dumnezeu şi plin de bărbăţie, te-ai nevoit ca un înţelept pe pământ, părăsind cele amăgitoare şi dobândind cele veşnice. Pentru aceasta te lăudăm, Sfinte prea cuvioase părinte Ioane şi cinstim pomenirea ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-ai temut, părinte, de diavoli, nici de boală, nici de fiare, nici de moarte, căci întru tine locuia Hristos, Mirele tău, pe care roagă-L să ne scape şi pe noi de cursele diavolului şi ale morţii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umbrit fiind de Duhul Sfânt, totdeauna aveai mintea ta la Dumnezeu, cugetând şi vorbind cele cereşti, căci te hrăneai numai din cuvintele Sfintei Evanghelii şi din învăţăturile dumnezeieştilor părinţi, pe care apoi le ofereai fiilor tăi duhovniceşti.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cugetând mereu la ceasul despărţirii de trup şi al judecăţii lui Hristos, inima ta, părinte, se ruga neîncetat, cerând slobozire de legăturile firii, iar mintea ta se hrănea permanent din dulceaţa dumnezeieştilor cuvinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu au putut demonii să te alunge din pustie, nici din peşteră, Sfinte Ioane, părintele nostru, deşi neîncetat te înfricoşau şi te ameninţau, căci îngerii lui Dumnezeu te acopereau cu aripile lor în chip nevăzut. De aceea, roagă-te, să ne acopere şi pe noi de cursele vrăjmaşului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nici desele boli ale trupului tău, nici frigul peşterii, nici lipsa apei şi a hranei trupeşti, nici nălucirile diavolilor, nici dorul după patria părinţilor tăi, nu te-au scos din inimă şi din liniştea pustiului, nici nu te-au biruit, bunule nevoitor al lui Hristos, căci darul Duhului Sfânt era cu tine şi te mângâia neîncetat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cum vom lăuda, Sfinte Ioane mult nevoitorule, osteneala ta cea bine plăcută lui Dumnezeu, pe care ai răbdat-o pentru frumuseţea celor cereşti care se odihneau în sufletul tău? Căci cu rugăciunea şi lacrimile tale cele trecătoare le-ai biruit şi Raiul cel veşnic l-ai moştenit. Ci roagă-te, sfinte, să se mântuiască şi sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preasfântă Fecioară şi Maica lui Hristos Dumnezeu, ajută-ne să fim fii credincioşi ai Fiului tău şi împreună cu El să urcăm astăzi pe Tabor, ca să ne schimbăm la faţă cu Petru, cu Iacob şi cu Ioan, slăvind pe Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.

[Condacul Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea și Icosul (vezi Mineiul pe luna august, în 5 zile)]

Cântarea a 7-a

Cinstim ostenelile tale, Sfinte prea cuvioase părinte Ioane, lăudăm viaţa ta cea pustnicească şi ne închinăm cu evlavie icoanei tale. Mijloceşte cu rugăciunile tale la Hristos Dumnezeu să mântuiască lumea şi ţara în care te-ai născut şi să ierte sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngenunchiem la racla cu sfintele tale moaşte cele făcătoare de minuni şi le sărutăm cu credinţă şi te rugăm toţi fiii tăi, părinte, dăruieşte-ne acest odor de mare preţ, să ne fie mângâiere întru scârbe, vindecare bolilor noastre trupeşti şi sufleteşti, în-

demnare celor râvnitori pentru Hristos şi mustrare celor neascultători care au părăsit Biserica lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ne căim de păcatele noastre, purtătorule de Dumnezeu părinte că tu, părăsind toate cele pământeşti, ai dobândit cu puţine osteneli cele cereşti. Iar noi, robindu-ne de cele trecătoare, ne-am depărtat de Hristos, Mântuitorul, pe care roagă-L, fericite, să miluiască lumea, ţara şi sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciuni şi postiri, cu lacrimi şi priveghери şi cu minte curată şi neîntinată, ai biruit firea şi pe diavoli, ai urmat marilor sihaştri de demult şi împreună cu sfinţii şi îngerii te-ai făcut lăudător al Preasfintei Treimi. Roagă-te, Sfinte părinte Ioane, şi pentru sufletele noastre.
Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apărător al dreptei credinţe, te-ai făcut, cuvioase, că Evanghelia lui Hristos ai împlinit şi sfintele Lui porunci ai păzit; pe cei leneşi cu sfaturile tale i-ai deşteptat, pe călugări la rugăciune i-ai îndemnat, pe mireni la pocăinţă i-ai chemat, iar pe cei rău credincioşi, cu tărie i-ai mustrat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum vom înceta a te lăuda pe tine, Sfinte Ioane părintele nostru, că te-ai făcut sălaş al Preasfântului Duh, cu sufletul arzând, cu inima încălzind, prin cuvânt însemnând şi prin tăcere pe cei mândri smerind. Roagă-te pentru toţi să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru tine s-a odihnit Hristos, împreună cu Tatăl şi cu Duhul iar întru noi stăpâneşte păcatul şi grjile cele trecătoare. Tinde spre noi mână de ajutor, părinte, deşteaptă-ne la pocăinţă şi prin rugăciunile tale. Învredniceşte-ne să odihnim pe Duhul Sfânt în inimile noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu ce cuvinte vom începe a te lăuda pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că nu ne pricepem, fiind slabi şi lipsiţi de iubire. Ci, roagă-te pentru noi toţi, împreună cu Sfântul Ioan părintele nostru, să se mântuiască lumea, ţara şi sufletele noastre.

Cântarea a 8-a

Vino la noi, purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Ioane, lauda sihaştrilor, şi ne bucură cu moaştele tale cele făcătoare de minuni şi purtătoare de bună mireasmă, că nu avem alt ajutor în marea cea tulburată a acestei vieţi. Ci cu rugăciunile tale şi ale tuturor sfinţilor, scapă-ne de tot necazul, boala şi nevoia.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vino la noi, iubitorule de Hristos părinte, şi ascultă cererile fiilor tăi sufleteşti şi întăreşte credinţa şi răbdarea fraţilor tăi din care te-ai născut, povăţuindu-ne pe toţi pe calea mântuirii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vino la noi fiii tăi, bunule părinte şi următorule al lui Hristos, cela ce te-ai arătat printre cei mai de pe urmă sfinţi şi mărgăritar de mare preţ al Bisericii Ortodoxe, şi ne învaţă cum să ne pocăim şi să iertăm ca să dobândim viaţa cea de veci.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai milă de noi fiii tăi şi ne dă tărie şi curaj, smerenie şi înţelepciune în lupta cea grea cu slujitorii iadului, şi prin rugăciunile tale, Sfinte Ioane, părintele nostru, ajută-ne să ne izbăvim de întuneric şi să dobândim lumina învierii în Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Binecuvântează-ne, bunule ostaş al lui Hristos, iubitorule de nevoinţă, care ai iubit pustia ca o căprioară şi cu sabia rugăciunilor tale ai tăiat capetele nevăzuţilor vrăjmaşi şi te-ai numărat cu sihaştrii şi cu sfinţii cei de demult.

Nu ne lăsa sărmani şi lipsiţi de rugăciunea şi de sfintele tale moaşte, prea cuvioase părinte Ioane, lauda Moldovei, că nu avem alt rugător mai apropiat decât pe tine. Împacă-ne cu Hristos prin pocăinţă şi frate cu frate prin iertare, ca să putem dobândi bucuria mântuirii şi pacea duhului.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Te chemăm în ajutor, sfinte, nu ne uita; te lăudăm prea cuvioase cu glas de bucurie, nu ne refuza; te aşteptăm la noi, părintele nostru Ioane, nu ne părăsi; îţi ieşim întru întâmpinare, nu ne lăsa singuri în vâltoarea ispitelor, acum la sfârşit de veacuri. Ci vino la noi fiii tăi şi ne mângâie prin rugăciunile şi cinstitele tale moaşte pe care cu credinţă le sărutăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cum să nu te lăudăm pe tine, Maica lui Hristos Dumnezeu, lauda îngerilor şi rugătoarea tuturor credincioşilor, că prin rugăciunile tale diavolii fug, ispitele se biruiesc, răutatea se stinge, ura se preface în bucurie, cei răi se fac buni prin pocăinţă şi noi ne mântuim.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

În focul cel mistuitor uniţi fiind tinerii, cei ce au fost cei dintâi în cinstirea de Dumnezeu, dar de văpaie nefiind vătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Lipsit fiind de cele pământeşti, te-ai îmbogăţit în cele cereşti, agonisind prin multe osteneli cununa faptelor bune. Ajută-ne, Sfinte Ioane, iubitorule de Dumnezeu, să nu pierdem cununa mântuirii, fiind lipsiţi de fapte bune.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai alergat, sfinte părinte, ca un cerb la izvoarele liniştii ajungând până în Ţara sfântă. Dar nici acolo n-ai aflat-o, căci liniştea deplină a sufletului se dobândeşte numai în cer. De aceea, renunţând la toate, te-ai nevoit în pustie şi în peşteră, vorbind numai cu Dumnezeu până când te-ai mutat la cele de sus. Ajută-ne, părinte, să ne adăpăm şi noi din liniştea şi pacea Duhului Sfânt.

Te-ai depărtat de oameni, ca să vorbeşti numai cu Dumnezeu; ai renunţat la cele trecătoare, ca să dobândeşti pe cele veşnice. De aceea, acum te veseleşti în lumina lui Hristos şi te rogi pentru cei ce te cinstesc cu credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învaţă-ne a ne ruga cu mintea şi cu inima şi a dori numai pe Hristos, Sfinte cuvioase părinte Ioane. Învaţă-ne a ne smeri şi a ierta, ca să devenim fii ai lui Dumnezeu. Învaţă-ne a ne plânge păcatele şi a mângâia pe aproapele, ca să primim şi noi milă şi mângâiere de sus şi iertare de păcate.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzeşte-ne, cuvioase părinte Ioane cu rugăciunile tale, de diavoli şi de oameni răi; scapă-ne, sfinte, de patimi şi de cursele morţii; împacă-ne, mult nevoitorule părinte, cu Dumnezeu şi cu aproapele nostru, ca să dăm răspuns bun lui Hristos în ceasul morţii şi la înfricoşătoarea Judecată.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan Iacob, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***
Mijloceşte pentru noi, fiii tăi, Sfinte părinte Ioane, care te cinstim cu evlavie, şi cere milă de la Dumnezeu pentru lume, pentru ţările cu dreaptă credinţă, pentru neamul din care te-ai născut şi pentru toţi care poartă în inimile lor bucuria şi nădejdea învierii în Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflat-ai har de la Dumnezeu, cuvioase părinte Ioane, şi ai fost numărat în ceata sfinţilor. Nu ne uita pe noi cei săraci şi slabi în cele duhovniceşti şi cere de la Hristos iertare de păcate şi odihnă veşnică sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, Marie, Preasfântă Fecioară; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră; bucură-te, rugătoarea şi mijlocitoarea lumii înaintea Preasfintei Treimi. Nu înceta a te ruga, Stăpână, împreună cu toţi sfinţii şi cu Sfântul Ioan cel nou de la Neamţ, să se mântuiască sufletele noastre.

Irmosul: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe prea curata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Luminânda sfântului: Într-armându-te cu rugăciunea şi cu iubirea lui Hristos, fericite părinte Ioane, ai luat crucea şi, lăsând pe fraţii tăi, te-ai dus în pustiul Iordanului, unde bine te-ai nevoit, biruind pe diavoli şi slăbiciunile firii prin rugăciuni cu lacrimi, prin post şi mucenicească răbdare. Pentru aceasta acum, ajungând în lumina cerului şi în ceata sfinţilor, nu înceta a te ruga pentru noi fiii tăi cei ce cu dragoste te cinstim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cei ce dorim cu totul, după dumnezeiasca slavă, să tăiem norul trupului cel pământesc, suindu-ne în Muntele Taborului; şi cu Moise şi cu Ilie şi cu cei aleşi dintre ucenici să ne silim şi să ne învrednicim a ne face părtaşi dumnezeieştii străluciri celei neapropiate, lumină prin lumină luând.

Se cântă **stihirile** pe 4, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Cuvioase părinte Ioane, podoaba călugărilor din zilele noastre şi iubitorule de nevoinţă, din tinereţe ai luat Crucea lui Hristos şi i-ai urmat cu credinţă, biruind slăbiciunile firii şi ispitele diavoleşti, într-armându-te cu rugăciunea şi cu postul şi străin în ţară străină fiind, te-ai logodit cu pustia, în toată viaţa ta, slăvind împreună cu îngerii pe Dumnezeu Cel în Treime lăudat şi prea mărit.

Bunule nevoitor, lăsând patria ta, te-ai ostenit în Ţara sfântă unde a înviat Hristos, cu călugării în lavră smerindu-te, cu pustnicii în pustiul Iordanului rugându-te şi cu sfinţii sihaştri în peşteră jertfindu-te pentru dragostea lui Dumnezeu. Pentru aceasta îţi cântăm: Bucură-te, prea cuvioase părinte Ioane, lauda Moldovei şi cununa sihaştrilor şi te roagă pentru sufletele noastre.

Cu ce cuvinte şi cântări de laudă vom lăuda astăzi pe Sfântul Ioan cel nou din lavra Neamţului, care în pustiul Iordanului s-a nevoit şi în peştera Sfânta Ana mulţi ani a sihăstrit, desăvârşit făcându-se şi în cetele sfinţilor numărându-se cu harul lui. Pentru aceasta cu evlavie să-l lăudăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, părintele nostru, lauda României şi a întregii Ortodoxii!***

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veniţi toate cetele călugărilor să lăudăm astăzi într-un glas, după cuviinţă, pe Sfântul Ioan, crinul cel binecuvântat şi cu bună mireasmă, care a odrăslit în pământul Moldovei şi a fost închinat lui Hristos în lavra cea mare de la Neamţ şi în Ţara sfântă a rodit şi să-i cântăm: Bucură-te, floare de mult preţ a călugărilor; bucură-te, sihastru desăvârşit în pustiul Iordanului; bucură-te, prea cuvioase părinte Ioane, rugător neadormit pentru sufletele noastre!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sinaxar

În această lună, în ziua a cincea, înainteprăznuirea Schimbării la față a Domnului şi pomenirea Sfântului mucenic Evsignie.

Tot în această zi se face pomenirea Sfântului cuviosului părintelui nostru Ioan cel nou de la Neamţ (hozevitul), ale cărui sfinte moaşte s-au aflat întregi în peştera Sfânta Ana din pustiul Hozeva şi se păstrează în biserica Mânăstirii Sfântul Gheorghe Hozevitul din apropiere de Ierihon.

Sfântul prea cuviosul părintele nostru Ioan cel nou de la Neamţ s-a născut la 23 iulie 1913, în satul Crăiniceni, comuna Horodiştea, din fostul judeţ Dorohoi, într-o

familie de ţărani foarte credincioşi, anume Maxim şi Ecaterina, fiind singurul copil la părinţi. Din botez a primit numele de Ilie şi se dovedea din pruncie un copil ales şi binecuvântat de Dumnezeu.

După şase luni de zile de la naştere, mama sa îşi dădu sufletul în mâinile Domnului, fiind o fire bolnăvicioasă, lăsând copilul în grija bunicii sale, Maria. După doi ani moare şi tatăl său în război, în toamna anului 1916, rămânând copilul cu totul orfan, în grija rudelor apropiate.

Primii ani de şcoală îi face în satul natal, apoi urmează gimnaziul la Lipcani-Hotin şi liceul la Cozmeni- Cernăuţi, fiind cel mai bun elev din şcoală.

În vara anului 1932, rudele voiau să dea pe fericitul copil la facultatea de Teologie din Cernăuţi ca să-l facă preot, dar el simţindu-se chemat de Dumnezeu la o viaţă mai înaltă, le-a spus: "Nu, eu vreau să mă fac călugăr!"

După un an, tânărul Ilie, având minte de bătrân, pe când lucra la câmp, se rugă cu lacrimi să-i descopere Dumnezeu mai arătat ce cale să urmeze. Deodată a auzit un glas de sus, zicând: "Mânăstirea!" Din clipa aceea nu mai avea odihnă în suflet.

Cerând binecuvântarea duhovnicului său, fericitul Ioan şi-a luat cărţile sfinte, crucea şi icoana Maicii Domnului din casa natală, fiind în zi de Duminică şi, călăuzit de Duhul Sfânt, a intrat în obştea Mânăstirii Neamţ.

Stareţul mânăstirii, episcopul Nicodim, l-a primit cu multă dragoste şi după ce l-a încredinţat icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului din biserica voievodală, i-a rânduit ascultare la infirmerie şi la biblioteca mânăstirii, fiind foarte tăcut, ascultător şi smerit.

Între anii 1934-1935, face serviciul militar la Dorohoi, ca infirmier, având multă milă de cei bolnavi şi fiind iubit de toţi.

În toamna anului 1935 se reîntoarce în obştea Mânăstirii Neamţ, şi continuă aceeaşi ascultare de bibliotecar şi îngrijitor la bolniţă. Toţi se foloseau de smerenia, de blândeţea şi de dragostea lui şi cugetau că este un ales al lui Dumnezeu.

La 8 aprilie 1936, în Miercurea mare, din Săptămâna Sfintelor Patimi, fericitul rasofor Ilie Iacob este tuns în îngerescul cin călugăresc de arhiereul Valerie Moglan, noul stareţ al marii lavre împreună cu alţi doi fraţi rasofori, primind în călugărie numele de Ioan.

Dorind o viaţă duhovnicească pustnicească şi arzând cu inima pentru Hristos şi pentru Ţara sfântă, unde S-a născut, a pătimit şi a înviat Domnul, fericitul monah Ioan Iacob pleacă în Ţara sfântă împreună cu alţi doi monahi din lavră - Claudie şi Damaschin.

După ce se închină la toate sfintele locuri şi sărută Golgota mântuirii şi Mormântul Domnului, cei trei călugări se retrag să ierneze în obştea Mânăstirii Sfântul Sava din pustiul Iordanului. Apoi însoţitorii săi întorcându-se la Mânăstirea Neamţ, fericitul monah Ioan Iacob se nevoieşte în continuare în Mânăstirea Sfântul Sava de lângă Betleem timp de zece ani, răbdând grele ispite, boli, şi încercări de la oameni şi de la diavoli.

Prima ascultare în obştea Sfântul Sava a fost cea de paraclisier. Cuviosul Ioan avea mare evlavie pentru biserică şi toate sfintele slujbe. Apoi făcea prescuri, menţinea curăţenia, suna clopotul de slujbă şi păstra o atmosferă de iubire, de smerenie şi milă faţă de toţi.

Avea şi ascultarea de infirmier al mânăstirii şi îngrijea cu dragoste, atât pe călugării bătrâni şi bolnavi, cât şi pe numeroşii arabi şi beduini bolnavi sau răniţi în război care erau aduşi la infirmeria mânăstirii. Pentru aceasta îl iubeau şi-l căutau atât unii cât şi alţii, şi mai ales duhovnicul lui, ieroschimonahul Sava, un mare povăţuitor de suflete, macedonean, care ştia limba română şi mărturisea pe toţi călugării români nevoitori în Ţara sfântă.

Astfel, ziua era în slujba obştii şi a bolnavilor, iar noaptea se nevoia singur în chilie cu multe rugăciuni de taină, cu metanii, lacrimi şi citiri din scrierile Sfinţilor părinţi şi mai ales din Sfânta Evanghelie.
Cunoscând bine limba greacă, traducea unele pagini alese patristice, din care se hrănea atât pe sine, cât şi pe cei ce veneau la el. Avea încă şi darul scrierii de învăţături şi versuri duhovniceşti, cu caracter moral, pe care le trimitea fraţilor săi din Ţara sfântă, sau le dădea pelerinilor români care veneau spre închinare la Mormântul Domnului.

Între anii 1939-1940 fericitul sihastru Ioan Iacob s-a nevoit cu un ucenic român în pustiul Qumran şi într-o peşteră aproape de Marea Moartă. Aici a cunoscut pe monahul Ioanichie Pârâială, care apoi i-a rămas ucenic credincios până la obştescul sfârşit. Aici obişnuia să se roage noaptea singur în pustiul Iordanului cu mâinile şi inima înălţate la cer, hrănindu-se doar cu pesmeţi şi puţine fructe şi răbdând multe ispite de la diavoli.

Între anii 1940-1941, cuviosul Ioan a stat cu mai mulţi călugări din Ţara sfântă într-un lagăr pe Muntele Măslinilor, din cauza războiului, suferind grele ispite şi boală. Apoi, fiind eliberat, se reîntoarce la Mânăstirea Sfântul Sava şi continuă aceleaşi ascultări şi aceeaşi nevoinţă până în anul 1947 când este hirotonit diacon, la 13 mai în Biserica Sfântului Mormânt, cu aprobarea patriarhului României, la recomandarea arhimandritului Victoria Urşache, superiorul Căminului Românesc din Ierusalim.

În acelaşi an, cuviosul Ioan Iacob este hirotonit preot la Mormântul Domnului, de arhiereul Irinarh, şi este numit de Patriarhia Română egumen la Schitul românesc Sfântul Ioan Botezătorul de pe valea Iordanului, aproape de locul unde S-a botezat Domnul nostru Iisus Hristos. Timp de cinci ani cât a dus această ascultare cuviosul Ioan Iacob a săvârşit zilnic toate sfintele slujbe în limba română, a scris numeroase pagini patristice de învăţătură pentru călugări şi pelerini, a compus un bogat volum de versuri duhovniceşti, a înnoit chiliile şi biserica schitului şi mai ales viaţa duhovnicească din schit, ostenindu-se mult pentru primirea pelerinilor din ţară, pe care îi spovedea, îi împărtăşea şi le dădea sfaturi mântuitoare de suflet. Noaptea însă se nevoia singur, neştiut de nimeni, fie în chilie, fie ieşind să se roage pe valea Iordanului, încercând să urmeze după putere cuvioasei Maria Egipteanca. Singurul său ucenic statornic era monahul Ioanichie, precum şi câteva maici românce bătrâne: Melania, Natalia, Galinia, Casiana şi Magdalena care îi erau fiice duhovniceşti şi se aflau sub ascultarea sa.

În luna noiembrie 1952, cuviosul Ioan Sihastrul se retrage din ascultarea de egumen şi, împreună cu ucenicul său Ioanichie, intră în obştea mânăstirii Sfântul Gheorghe Hozevitul, din pustiul Hozeva, pe valea pârâului Cherit (Horat).

Din vara anului 1953, fericitul Ioan se retrage cu ucenicul la o peşteră din apropiere, numită Chilia Sfintei Ana, unde, după tradiţie se ruga Sfânta Ana lui Dumnezeu să-i dăruiască o fiică, pe Maica Domnului. Alături de el, într-o altă peşteră se nevoia un monah cipriot, anume Pavel.

Aici s-a nevoit Sfântul Ioan Sihastrul cu ucenicul său timp de şapte ani de zile, ostenindu-se cu aspre nevoinţe, în rugăciuni neîncetate, în privegheri de toată noaptea, în postiri îndelungate, în lacrimi neştiute, în cugetări şi în doriri duhovniceşti, răbdând tot felul de ispite, suferinţe, lipsuri, lupte cu diavolii şi străinătate desăvârşită, aprinzându-se cu multă râvnă pentru iubitul său Mire Iisus Hristos şi slăvind pe Dumnzeu cel în Treime lăudat.

La peşteră nu primea pe nimeni, căci şi urcuşul până sus se făcea greu pe o scară înaltă, comunicând cu cei ce veneau, mai ales prin rugăciune, prin unele scrieri sfinte şi prin ucenicul său. în sărbători mari şi în posturi Sfântul Ioan săvârşea dumnezeiasca Liturghie în paraclisul peşterii Sfânta Ana şi se împărtăşeau amândoi cu Trupul şi Sângele lui Hristos, mulţumind lui Dumnezeu pentru toate. Iar în timpul zilei şi în clipe de răgaz, ieşea în gura peşterii, la lumină şi scria versuri religioase şi traducea pagini patristice din limba greacă. Mâncarea lui era o dată pe zi, pesmeţi, măsline, smochine şi apă, iar noaptea dormea câteva ore, pe o scândură, având o piatră drept pernă.

În vara anului 1960, era bolnav şi suferea toate cu multă răbdare. Simţindu-şi aproape sfârşitul, miercuri 4 august s-a împărtăşit cu Sfinte Taine, iar joi dimineaţă la orele 5 şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos, fiind în vârstă de 47 de ani. După trei zile a fost înmormântat în aceeaşi peşteră de egumenul mânăstirii Sfântul Gheorghe, arhimandritul Amfilohie, iar la 8 august 1980 trupul său a fost aflat întreg, nestricat de vreme, răspândind bună mireasmă şi bucurie duhovnicească tuturor, ca semn că l-a prea mărit Dumnezeu şi l-a numărat în ceata sfinţilor, pentru nevoinţa şi sfinţenia vieţii sale de pe pământ.

La 15 august, 1980, acelaşi egumen i-a pregătit raclă sculptată în lemn de chiparos, l-a aşezat în ea, cu mare cinste şi l-a dus în procesiune, împreună cu câţiva arhierei de la Patriarhia Ortodoxă din Ierusalim şi cu mii de pelerini care au venit la praznicul Adormirii Maicii Domnului, hramul acestei mânăstiri, şi au depus sfintele moaşte în biserica cu hramul Sfântul Ştefan din incintă, unde se află şi moaştele Sfântului Gheorghe Hozevitul. Din acea zi vin zilnic pelerini ortodocşi şi chiar catolici şi se închină la moaştele cuviosului, cerându-i ajutorul, dintre care mulţi primesc sănătate şi cele de folos.

Această strămutare a moaştelor Sfântului Ioan s-a făcut cu binecuvântarea patriarhului Benedict al Ierusalimului fiind cinstit de toţi ortodocşii ca sfânt, mai ales în România, Grecia, Cipru şi Ţara sfântă.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, luând în considerare sfinţenia vieţii lui şi văzând cinstitele sale moaşte ce se păstrează nestricate cu darul lui Dumnezeu, l-a canonizat ca sfânt pe cuviosul Ioan Iacob, la data de 20-21 iunie, 1992, sub numele de "Sfântul Ioan cel nou de la Neamţ (hozevitul)", fixându-i-se zi de prăznuire, 5 august, data mutării lui la cele veşnice.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.